پرَش علمی ِاجتهادازا

پرش علمی که اجتهاد از آن درمی آید ، این است که : مطلبی را اول انتخاب کرده ایم ، در مباحثه و با بحث با استاد آن را بتن آرمه و محکمش کرده ایم، ولی ناگهان یک عالم بزرگی می آید و مثل این آفتاب، آن را از دست ما می گیرد و می گوید همه اشتباه کرده بودید . این همه بحث و بررسی و بتن آرمه همه خراب شد . اینجاست که انسان در علمیت، یک جهش پیدا می کند . چون می بیند بعد ازاین همه زحمت ، این عالم این نظر را از دست همه ی ما گرفت .

لذا عرض کردم اگر از اول به بهانه ی تقویت ذهن به سراغ نظرات بزرگان برویم ، درست نیست . راهش این است که اول خودتان بحث را محکم کنید . بعدا که سراغ کلمات بزرگان می آیید می بینید که اصلا اول درست نفهمیده بودید . اینطوری خیلی انسان تقویت می شود .

خوبی ِاین روش هم این است که این حالت -که علمای بزرگ مطلبی را که محکم کرده ایم ، از دستمان بگیرند- تکرار می شود، ولی به یک منوال نیست . بلکه منحنی ِآن به سوی میل به صفر است . یعنی اینگونه نیست که اگر مثلا پنج سال کار می کنیم ، هر شش ماهی ده تا خراب شدهی بتن آرمه داشته باشیم. بلکه روزهای اول، هفته ای دو سه مورد . بعد ماهی دو سه تا . کم کم در شش ماه دو سه مورد اینجوری رخ می دهد تا به جایی می رسیم که به این زودی خراب نمی شود چون هر باری انسان دارد تجربه ی علمی کسب می کند و از شکست های سابق بهره می برد و قوی می شود . بعد از ده سال بحث و مباحثه اگر مطلبی را محکم کرد ، حتی بزرگان علماء هم نمی توانند به این زودی ها از دستش بگیرند . چون از تجربیات علمی بزرگان استفاده کرده است .

بازبینی #1
ایجاد شده 7 ژوئن 2025 15:34:29 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 ژوئن 2025 15:34:47 توسط ... .